

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. Č.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáš Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2021, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „správní orgán I.

stupně“), ze dne 6. 10. 2021, č. j. X sp. zn. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 29. 10. 2020 v čase nejméně od X hodin do X hodin v obci K., v ulici T., před prodejnou A., jako řidič blíže specifikovaného motorového vozidla nerespektoval vodorovné dopravní značení V 12d „zákaz stání“, neboť zaparkoval a ponechal stát motorové vozidlo v zákazu stání. Tímto jednáním žalobce porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za spáchání tohoto přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný popsal napadené rozhodnutí a odvolací námitky žalobce. Shrnul dosavadní procesní postup správních orgánů. Posoudil správnost prvostupňového rozhodnutí. Vyjádřil se k námitkám žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí a k odvolacím námitkám žalobce. Zabýval se tvrzením obviněného, že na daném místě parkují denně jiní řidiči, viditelností dopravního značení, místem spáchání přestupku, možností řešit přestupek domluvou, i podpisy 4 strážníků na úředním záznamu. Závěrem uvedl, že správním orgánem I. stupně byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán I. stupně provedl důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu věci. Skutková zjištění jsou taková, že není pochybnost o průběhu protiprávního jednání žalobce. Podklady v přestupkovém spise neobsahují žádné podstatné rozpory. Vyjádřil se k zavinění žalobce i ke společenské škodlivosti jednání, které je žalobci dáváno za vinu. Konstatoval, že žalobci byl uložen trest na spodní hranici zákonné sazby.

II. Žaloba

4. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Namítá, že se žalovaný nevypořádal s důkazy navrhovanými žalobcem, čímž došlo v řízení k procesní vadě. Žalovaný v rozporu s § 50 správního řádu nevzal v potaz důkazní návrhy žalobce, především návrh na předvolání svědků M. Š. a řidiče pekařského automobilu, který měl volat městskou policii, návrh na provedení důkazů záznamem z kamery na rohu daného domu, předvoláním pracovníků městské policie a konfrontací na místě. Nebyla naplněna povinnost správních orgánů provádět důkazy ve prospěch i neprospěch obviněného.
5. Žalobce před zaparkováním automobilu na místě vůbec neviděl vodorovné značení a neměl vědomost o tom, že tam je. Daný den pršelo, což viditelnost zhoršilo. V obci má být dopravní značení viditelné minimálně 50 metrů, a to i za snížené viditelnosti dle zásad užívání vodorovných dopravních značek, vydaných Ministerstvem dopravy, konkrétně bod 7.4 a 7.5. Pracovníci městské policie ve večerních hodinách nasvěcovali vodorovné dopravní značení světlem tak, aby bylo viditelné alespoň trochu. Žalovaný rovněž neoprávněně provedl zkrácené přezkumné řízení dle § 98 zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).
6. V oznámení o přestupku je chybně uvedeno, že žalobce vozidlo zaparkoval na ulici T., před vchodem č. X, toto není pravda, správně mělo být uvedeno číslo X. Na oznámení o přestupku by měly být uváděny pravdivé skutečnosti. Žalobce na daném místě parkoval jen z důvodu, že v širším okolí nenašel volné místo k zaparkování. Kdyby nebyla rozkopaná cesta na O., kde žalobce bydlí, vůbec by na daném místě své vozidlo

nezaparkoval. Vozidlo žalobce zaparkoval tak, aby zůstal volný chodník, aby nijak nebránil případnému příjezdu záchranných složek. Pracovníci městské policie nepřistupují ke všem řidičům stejně, což lze považovat za diskriminaci zahraničních řidičů.

7. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno zrušena a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného, replika žalobce a návrh na doplnění dokazování

8. Žalovaný ve svém vyjádření s žalobou nesouhlasil a uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Obsah žaloby je v podstatě totožný s odvolacími námitkami žalobce, které již žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný ve vyjádření odkázal na pasáže napadeného rozhodnutí, ve kterých se s námitkami žalobce vypořádal.
9. Námitkou stran navrhovaných důkazů se žalovaný zabýval v odst. 16, 18, a 22 napadeného rozhodnutí a odkázal na argumentaci prvostupňového správního orgánu. Bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že vodorovné dopravní značení bylo viditelné, viz nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 733/01, k viditelnosti dopravního značení v dešti se žalovaný dále vyjádřil v bodech 15 a 22. K námitce žalobce, že je městskou policií diskriminován, žalovaný uvedl, že předmětem řízení je protiprávní jednání žalobce, nikoliv posouzení dopravní situace a četnosti parkování v K. na ulici T. před prodejnou A.
10. Žalobce v **replike** k vyjádření žalovaného vedle již uvedeného namítal, že správní orgány neprověřily tvrzení žalobce, že mu bylo vícekrát poškozeno vozidlo, což hlásil na Policii ČR. Z toho důvodu již nenechá stát své vozidlo zaparkované kdekoliv. V přetrvávajících pochybnostech měly správní orgány pokračovat v dokazování. Nezákonné důkazy nemohou být použity ve správním řízení, v opačném případě může jít o procesní vadu, jako v případě úředního záznamu s chybným uvedením čísla domovního nemovitosti, před kterou měl žalobce zaparkovat. Také v případě snímku z internetu, který vyhotovil správní orgán, který není společností mapy.cz vložen po 29. 10. 2020, ale mnohem dříve, což správní orgán účelově neviděl. I proto je vedené řízení nezákonné.
11. Žalobce učinil návrh na doplnění dokazování, a to vyžádáním poslední faktury za úhradu vyhotovení žlutého vodorovného značení V 12d od Městského úřadu K., kterým bude jednoznačně prokázáno, že toto vodorovné značení je za pár let od posledního nátěru skutečně nedostatečně viditelné. Žalobce uvedl, že soudu dodá další barevné fotografie z daného místa.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

12. Ve správním spisu se nachází zejména úřední záznam Městské policie Kroměříž ze dne 3. 11. 2020, ze kterého vyplývá, že dne 29. 10. 2020 v X hodin přijal velitel směny oznámení řidiče, zásobujícího prodejnu A. Řidič uvedl, že v zákazu stání před prodejnou A. na T. ulici stojí vozidlo se slovenskou RZ a brání mu v zásobování. Hlídka městské policie následně oznámení prověřila a zjistila, že v úseku označeném vodorovnou dopravní značkou V 12d „zákaz stání“ stálo vozidlo žalobce. Hlídka pořídila fotodokumentaci a vypsala oznámení o přestupku pro nepřítomnost žalobce, které umístila za přední stěrač vozidla. Žalobce se na služebnu městské policie dostavil dne 3. 11. 2020, byl seznámen se skutečným stavem věci, poučen o svých právech, vyzván k prokázání totožnosti a podání vysvětlení. Žalobce s přestupkem nesouhlasil, sdělil své důvody pro parkování na daném

místě. Přílohou úředního záznamu je fotodokumentace spáchaného přestupku ze dne 29. 10. 2020, ze které je patrná míra viditelnosti žlutého vodorovného dopravního značení, přílohou je dále oznámení o přestupku pro nepřítomného pachatele dopravního přestupku ze dne 29. 10. 2020.

13. Dále se ve spisu nachází oznámení podezření ze spáchání přestupku, protokol o podání vysvětlení, ze kterého mimo jiné vyplývají důvody žalobce pro zaparkování na daném místě. Žalobce uvedl, že byla snížena viditelnost, proto neviděl žádné vodorovné dopravní značení. Popsal dosavadní jednání s městskou policií. Dále se ve spisu nachází příkaz o uložení pokuty, odpor žalobce, rozhodnutí o přestupku ze dne 30. 6. 2021, odvolání žalobce, rozhodnutí o odvolání žalobce, kterým žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil pro pochybení spočívající v nepoučení obviněného o jeho právu požadovat ústní jednání. Tím, že správní orgán obviněného o možnosti žádat konání ústního jednání nepoučil, jak mu nařizuje § 80 odst. 2 zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), zkrátil jeho práva.
14. Dále je součástí správního spisu protokol z ústního jednání, při kterém žalobce mimo jiné uvedl, že se ke všem skutečnostem vyjádřil především v odvolání, na které odkázal. Učinil návrh na provedení dokazování výsledkem strážníku městské policie, kteří věc na místě řešili a strážníka, který s žalobcem přestupek projednával. Dále navrhl provedení důkazu výsledkem svědkyně M. Š. Uvedl, že oznámení o přestupku nebylo vypsáno podle skutečnosti, neodpovídá číslo popisné. Žádal o konfrontaci na místě údajného spáchání daného přestupku ve večerních hodinách. Dále žalobce popsal své důvody pro zaparkování automobilu na tomto místě. Není pravda, že by odmítl řešit přestupek domluvou. Vozidlo na dané místo nepostavil úmyslně. Avizoval, že správnímu orgánu zašle fotografie motorových vozidel zaparkovaných na tomtéž místě, kde bylo zaparkováno vozidlo žalobce. Součástí správního spisu jsou dále žalobce doložené fotografie vozidel stojících na totožném místě, kde parkoval své vozidlo žalobce.

V. Jednání

15. Soud nařídil k požadavku žalobce ústní jednání, které se konalo dne 9. 3. 2023, za přítomnosti žalobce a zástupce žalovaného. Žalobce shrnul důvody, pro které zaparkoval na daném místě. Nemohl zaparkovat jinde, přšelo, dopravní značení nebylo vidět, nevšiml si ho. Nesouhlasil s uložení blokové pokuty, věc proto skončila v přestupkovém řízení. Zde navrhoval doplnění dokazování, nebylo mu však vyhověno. Doložil fotky, že na daném místě vozidla stojí, městská policie si toho však nevšímá.
16. Zástupce žalovaného odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Fotodokumentace dokazuje, že značení viditelné bylo. Žalobce měl a mohl vědět o existenci značení. Žalobce zaparkoval místě, kde dopravní značení končí. Důvodem umístění dopravního značení je potřeba zásobování, ostatně ze strany osoby „zásobovače“ bylo policii nahlášeno, že vozidlo žalobce na daném místě stojí.
17. Ze strany soudu byl stručně rekapitulován obsah správního spisu a soudního spisu. Žalobce trval na doplnění dokazování tak, jak požadoval již v rámci přestupkového řízení, tj. výsledkem svědkyně M. Š. a řidiče pekařského vozidla, záznamem z kamery na rohu domu, výsledkem zasahujících městských policistů, konfrontací na místě samém. Tyto návrhy na doplnění dokazování soud zamítl z důvodu jejich nadbytečnosti, neboť ve věci bylo možné rozhodnout na základě obsahu správního spisu. Ze stejného důvodu zamítl rovněž návrh na důkaz fakturou za vyhotovení dopravního značení na místě, neboť se

nejedná o důkaz prokazující viditelnost dopravního značení v době spáchání přestupku. Stejně soud přistoupil k návrhu žalobce na dokazování dalšími (nedatovanými) fotografiemi z místa dopravního značení, a to jednak z toho důvodu, že řadu z nich již předkládal v průběhu přestupkového řízení, a jednak z toho důvodu, že předmětem řízení není posouzení přestupkové odpovědnosti jiných řidičů. V reakci na to žalobce zopakoval svůj nesouhlas s tím, že jeho návrhům na doplnění dokazování v průběhu přestupkového řízení nebylo vyhověno.

18. Zástupce žalovaného doplnil fotografie z místa dopravního značení ve větším měřítku. Stejně fotografie již jsou součástí správního spisu, předložené fotografie proto byly pouze založeny do soudního spisu. Následně soud ještě doplnil dokazování listinou, resp. čtením z kapitoly 7 Základní zásady užití dopravních značek a dopravních zařízení (kapitol 7. 4 a 7.5) z materiálu Centra dopravního výzkumu z roku 2002, na jejíž obsah odkazoval žalobce v žalobě. Po závěrečných projevech účastníků řízení soud přerušil jednání a postupoval podle § 49 odst. 12 věta první s.ř.s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).
20. Krajský soud v souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
21. Žaloba není důvodná.
22. Soud se předně zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost je považována za závažnou vadu rozhodnutí ve věci samé, ke které je v rámci soudního přezkumu přihlíženo i z úřední povinnosti. V souladu s ustálenou judikaturou lze rozhodnutí správního orgánu považovat za nepřezkoumatelné za předpokladu, že je vnitřně rozporuplné či nesrozumitelné, popř. není z jeho obsahu zřejmé, o čem a jak bylo rozhodováno. Kromě toho může nepřezkoumatelnost dále spočívat v tom, že úvahy správního orgánu nemají oporu v provedeném dokazování nebo bez náležitého odůvodnění nereflektují námitky účastníka řízení, popř. je bez dalšího označují za mylné či vyvrácené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Taková pochybení soud v napadeném rozhodnutí neshledal.
23. Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s navrhovanými důkazy. V odvolacím řízení však žalobce žádné nové návrhy na doplnění dokazování neučinil. Pokud jde o navrhované důkazy v prvostupňovém řízení, s těmi se řádně vypořádal již správní orgán I. stupně. Ten v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, proč neprovedl důkaz svědeckou výpovědí strážníků městské policie, řidiče pekařského vozidla či paní M. Š. Konstatoval, že provedení konfrontace na místě považuje za bezdůvodné. Žalovaný se s postupem prvostupňového orgánu, pokud jde o neprovedení navrhovaných důkazů, ztotožnil. Nadto doplnil odůvodnění prvostupňového orgánu ve vztahu k závěru o neprovedení důkazu rekonstrukcí děje v nočních hodinách. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 165/2018-40), proto postačí, pokud se správní orgány v souhrnu správních rozhodnutí vypořádaly s důkazními návrhy žalobce, což v posuzovaném případě bylo splněno.

24. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
25. Podle § 61 odst. 2 zákona o silničním provozu *místní úprava provozu na pozemních komunikacích je úprava provozu na pozemních komunikacích provedená dopravními značkami, světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály nebo dopravními zařízeními.*
26. Podle § 62 odst. 1, 5, 6 zákona o silničním provozu se rozlišují dopravní značky svislé a vodorovné. Prováděcí právní předpis stanoví význam, užití, provedení a tvary dopravních značek a jejich symbolů. Dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace musí svými rozměry, barvami a technickými požadavky odpovídat zvláštním technickým předpisům.
27. Podle § 64 zákona o silničním provozu se *vodorovné dopravní značky užívají samostatně nebo ve spojení se svislými dopravními značkami, popřípadě s dopravními zařízeními, jejichž význam zdůrazňují nebo zpřesňují. Vodorovné dopravní značky jsou vyznačeny barvou nebo jiným srozumitelným způsobem; přechodná změna místní úpravy provozu na pozemních komunikacích je vyznačena žlutou nebo oranžovou barvou.*
28. Vyhláška č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, stanoví v Příloze č. 8 v bodě 6 vzhled a tvary vodorovných dopravních značek. Vodorovná dopravní značka V 12d „zakáz stání“ se provádí *jako žlutá čára přerušovaná u okraje vozovky a vyznačuje úsek, kde je zakázáno stání. Může být vyznačena i na obrubníku vedle vozovky.*
29. Žalobce namítá, že vodorovné dopravní značení v podobě žluté přerušované čáry v okamžiku parkování neviděl. Žalovaný dospěl k závěru, že vodorovné dopravní značení bylo viditelné, a to i za snížené viditelnosti a za případného deště. S tímto závěrem se soud ztotožňuje, neboť ze správního spisu bez důvodných pochybností vyplývá, že dopravní značení viditelné bylo. Tato skutečnost vyplývá z fotografií přestupku, na kterých je dopravní značení zachyceno a je viditelné i za tmy, především je pak zcela zřetelně viditelné na fotografii ze dne 29. 10. 2020 v X hod, na které je dopravní značení nasvíceno. Žalobce namítá, že strážníci městské policie nasvěcovali dopravní značení světlem tak, aby bylo viditelné aspoň trochu. K tomu lze uvést, že řidiči motorových vozidel jsou v souladu s § 32 odst. 2 zákona o silničním provozu povinni mít za jízdy při snížené viditelnosti rozsvícená obrysová a potkávací nebo dálková světla. Pro žalobce tedy mělo být dopravní značení stejně zřetelně viditelné, jako na zmiňované fotografii. Vodorovné dopravní značení bylo provedeno na samotné vozovce a bylo rovněž zvýrazněno na obrubníku vedle vozovky. Lze tak uzavřít, že vodorovné dopravní značení bylo viditelné, a to i v noci za snížené viditelnosti.
30. Žalobce má za to, že vodorovná dopravní značka nesplňovala kritéria stanovená Zásadami užívání vodorovných dopravních značek vydaných Ministerstvem dopravy, konkrétně v bodě 7.4 a 7.5, kde je definováno, že v obci má být vodorovná dopravní značka viditelná minimálně 50 m i za snížené viditelnosti. Odkazoval-li žalobce na veřejně přístupný materiál „Zásady pro dopravní značení na pozemních komunikacích“¹, ten v kapitole 7

¹ Materiál Centra dopravního výzkumu, druhé vydání, 2002, dostupný na <https://doczz.cz/doc/255502/zasady-pro-dopravni-znacení-na-pozemních-komunikacích>, přístup dne 8. 3. 2023.

obsahuje základní zásady užití dopravních značek a dopravních zařízení, jimiž jsou účelnost, srozumitelnost, výstižnost, viditelnost a údržba. V bodě 7.4 této kapitoly s označením „Viditelnost“ se uvádí, že značky a dopravní zařízení musí být pro účastníky provozu, jimž jsou určeny, viditelné z dostatečné vzdálenosti, v obci nejméně 50 m. U vodorovných dopravních značek, tj. značení aplikovaném přímo na vozovce, je důležité zejména pravidelné čištění a obnova, resp. řádná údržba provozu vozovky (bod 7. 5).

31. Jakkoli fotografie z místa přestupku byly vyhotoveny ze vzdálenosti několika metrů (nikoli ze vzdálenosti 50 m), viditelnost dopravního značení, které žalobce nerespektoval, byla dostatečně prokázána. Vodorovné značení sice již nese určité známky opotřebení, nicméně z fotografií v době spáchání přestupku je zřejmé, že míra opotřebení nebyla v době spáchání přestupku taková, aby i při snížené viditelnosti bylo možné pochybovat o existenci dopravního značení. Povrch vozovky nebyl znečištěn, především na obrubníku je dopravní značení jasně viditelné a účastníkům provozu, kteří by zde případně chtěli své vozidlo zaparkovat, dává jasně najevo stanovenou povinnost (zákaz).
32. Při zachování náležité pozornosti věnované místu parkování měl žalobce vodorovné dopravní značení vidět. Ve věci není sporné, že žalobce přijížděl k místu parkování v noci, tvrzená skutečnost, zda v době parkování vozidla žalobce hustě pršelo, nebyla prokázána ani vyvrácena. Déšť je však běžnou situací v provozu na pozemních komunikacích, které měl žalobce jako řidič přizpůsobit své chování. Odpovědnost žalobce za přestupek nevylučuje ani skutečnost, že žalobce vodorovné dopravní značení v důsledku své nepozornosti neviděl. Stav vědomí žalobce vzhledem k existenci vodorovné dopravní značky má vliv na naplnění subjektivní stránky přestupku – zavinění ve formě nedbalosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 As 97/2011-132).
33. Žalobce dále namítá, že správní orgány neprověřily všechny důkazy ve prospěch i neprospěch obviněného. Krajský soud po přezkoumání správního spisu dospěl k závěru, že v řízení byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu. Za klíčové považuje krajský soud především oznámení o přestupku spolu s fotodokumentací přestupku a vyjádření samotného žalobce, který nerozporoval, že parkoval své motorové vozidlo v daném místě a čase. Další důkazy, ani důkazy navrhané žalobcem, nebylo nutné provádět. Některé z navrhaných důkazů by byly vzhledem k zjištěnému skutkovému stavu nadbytečné (důkaz kamerovým záznamem, výslechem strážníků městské policie), jiné měly prokazovat skutečnosti, které nejsou pro posuzovanou věc relevantní.
34. Do skupiny irelevantních důkazů patří návrh na provedení důkazu konfrontací na místě za účelem prokázání, že dopravní značení nebylo viditelné. Viditelnost dopravního značení byla v řízení prokázána fotografiemi pořízenými v době spáchání přestupku. Důkaz konfrontací na místě není způsobilý prokázat stav vodorovného dopravního značení v okamžiku spáchání přestupku žalobcem. Totéž platí i pro návrh žalobce na provedení důkazu vyžádáním poslední faktury za úhradu vyhotovení žlutého vodorovného značení V 12d od Městského úřadu Kroměříž.
35. Ani další důkazy navrhané žalobcem nebyly způsobilé skutkový stav relevantní pro jeho odpovědnost za spáchání daného přestupku doplnit či vyvrátit. Žalobce navrhoval výslech svědků M. Š. a řidiče pekárenského vozidla. Tyto důkazy žalobce navrhoval za účelem prokázání, že na místě, kde parkoval žalobce, běžně parkují i jiní řidiči a za účelem zjištění, jakým způsobem řidič pekárenského vozidla zásobuje prodejnu. Tyto skutečnosti jsou však

pro posuzovanou věc zcela irelevantní a nemají vliv na odpovědnost žalobce za spáchaný přestupek.

36. Žalobce v řízení před správními orgány i v žalobě sděloval své důvody pro zaparkování na daném místě. Jeho důvody měly spočívat v tom, že ulice, kde bydlí byla, rozkopaná, jinde nebylo místo na zaparkování, také nebude parkovat své vozidlo jen tak někde, neboť v minulosti bylo poškozeno, což žalobce nahlásil na Policii ČR. Tyto důvody však nevylučují protiprávnost jednání žalobce. Správní orgány nepochybily, pokud se těmito tvrzeními žalobce dále nezabývaly.
37. Žalobce dále namítá, že žalovaný pochybil, když věc projednal ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu. Žalovaný však nerozhodoval v přezkumném řízení, rozhodoval o odvolání žalobce v odvolacím řízení dle § 81 a násl. správního řádu. Námitka je nedůvodná.
38. Žalobce namítal též pochybení městské policie, neboť má za to, že v oznámení o přestupku je chybně uvedeno číslo popisné domu, před kterým žalobce zaparkoval své vozidlo. V oznámení o přestupku je uvedeno číslo popisné domu, před kterým měl žalobce stát jako X namísto čísla X, které je uvedeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Uvedená skutečnost nemá žádný vliv na to, že skutkový stav věci, včetně místa spáchaní přestupku, byl prokázán a je dostatečně určité uveden ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Oznámení o přestupku je pouze jedním z podkladů přestupkového jednání žalobce. Pokud v tomto podkladu nebylo místo spáchaní přestupku uvedeno zcela přesně uvedeno, nemá to vliv na zjištěný stav věci. Místo spáchaní přestupku bylo přesně identifikováno na základě spisového materiálu, především fotodokumentace přestupku a dostatečně přesně bylo vymezeno v rozhodnutí o přestupku. Součástí spisového materiálu je i snímek z portálu mapy.cz, proti kterému se žalobce ohrazuje. Není vadou řízení, že tento snímek nebyl vyhotoven po 29. 10. 2020, snímek znázorňuje místo spáchaní přestupku v mapovém podkladu, a proto není pro tuto věc určující okamžik, ze kterého snímek pochází. Žalobce nenamítal, že by se mělo jednat o jiné místo.
39. Nedůvodná je též námitka týkající se údajné diskriminace žalobce městskou policií. Žalobce v žalobě vznáší své podezření o tom, že městskou policií v Kroměříži dochází k diskriminaci zahraničních řidičů motorových vozidel. Strážníci městské policie údajně nepřistupují stejně ke všem řidičům. Takové obvinění je závažné, nicméně míjí se předmětem věci. Tím je přezkum napadeného rozhodnutí, nikoli přestupková odpovědnost jiných řidičů či (ne)činnost městské policie v Kroměříži. Pro posouzení této věci je podstatné, zda byly splněny zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí o přestupku a správní orgány postupovaly v řízení zákonným způsobem. Jakým způsobem přistupuje městská policie k jiným řidičům porušujícím zákon o silničním provozu, je pro účely přezkumu napadeného rozhodnutí nepodstatné. Skutečnost, že na zákazu stání parkují i jiní řidiči, není určující pro odpovědnost žalobce za jeho protiprávní jednání.
40. Ze správního spisu nevyplývá, že by byl postup městské policie jakkoliv diskriminační. Diskriminaci (či podjatost) nezakládá ani skutečnost, že správní orgán nevyhověl návrhům na doplnění dokazování, které žalobce vznášel v průběhu přestupkového řízení. K řešení přestupku došlo na základě oznámení řidiče zásobujícího prodejnu A. Tomuto řidiči mělo vozidlo žalobce, stojící na zákazu stání, bránit v zásobování prodejnou. Parkování jiných řidičů na totožném místě sama o sobě o diskriminačním postupu městské policie nevypovídá. Je možné, že městská policie zakázané stání v daném místě řeší pouze na základě oznámení třetí osoby, což však nemá

ne přestupkovou odpovědnost žalobce vliv. Rovněž fotografie vozidel nacházejících se na daném místě nevypovídají nic o tom, jak dlouho se řidiči na zákaz stání nacházeli a zda bylo jejich případné protiprávní jednání městskou policií projednáváno, či nikoliv.

41. Žalobci měl být dle jeho tvrzení v žalobě v jiném případě porušení zákazu aplikován technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla, v případě jiného řidiče z České republiky však na stejném místě použit nebyl. K tomu soud konstatuje, že toto tvrzení žalobce se netýká projednávané věci a zmiňované protiprávní jednání řešené městskou policií není předmětem tohoto řízení.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Neshledal ani jiné vady, k nimž by musel případně přihlédnout z úřední povinnosti, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
43. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 9. března 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně